

2 Kor. 4:10

We hebben vroeger allemaal wel eens op een wip gezeten. Als u omlaag ging, ging de ander omhoog en als u omhoog ging, ging de ander omlaag.

We kunnen zeggen, dat dit de wetmatigheid van een wip is.

Zo kunnen we ook spreken over een belofte aan de ene kant en de voorwaarde aan de andere kant.

Sommige christenen denken, dat zij de beloften zonder voorwaarden kunnen verkrijgen.

Maar dat is ongeveer hetzelfde als naar een supermarkt gaan en je winkelwagen vol laden met boodschappen en dan zonder betalen de winkel uit willen gaan.

Dat zal geen enkele filiaalchef accepteren. "Ik wil winkelen, maar niets betalen". "Ik wil een auto kopen, maar het mag niets kosten."

Zo is het ook met de vervulling van een belofte. Wij willen allemaal graag als christenen, dat het leven van Jezus in ons te zien zal zijn. Dat anderen Jezus in ons zullen zien.

Wel, dat is mogelijk maar wel als wij de voorwaarde vervullen. We gaan naar 2 Cor. 4:10 en dat is tevens onze kerntekst die we uit het hoofd gaan leren:

Te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare.

De voorwaarde is: het sterven van Jezus in het lichaam omdragen en de belofte is: dan zal ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbaren.

En als wij dat dan "te allen tijde" doen oftewel altijd, dan zal ook altijd het leven van Jezus zich in ons lichaam openbaren.

We zijn te allen tijde vol goede moed; we mogen ons te allen tijde verblijden en in die combinatie mogen we ook altijd her sterven van Jezus in ons lichaam omdragen.

Er staat niet dat ik het "sterven van Izaäk" in mijn lichaam moet omdragen, maar "het sterven van Jezus."

De Staten Vertaling zegt:

Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden.

Wat is dat? Het sterven, of de doding van de Here Jezus.

Omdat Jezus het vlees had aangenomen van Adam ná de zondeval – immers, Hij is uit het geslacht van David, uit Maria geboren naar het vlees, kon Hij op gelijke wijze als wij verzocht worden.

Men kan zeggen, dat Hij Zichzelf niet zocht en ook zijn

eigen wil niet deed. Nee, Hij verloochende Zichzelf dagelijks.

We lezen dat in Lucas 9:23 waar staat:

Hij zeide tot allen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volg Mij.

Dat deed Jezus dus altijd en elke dag. Hij verloochende Zichzelf en bracht het vlees in de dood.

Hij nodigt hier uit om Hem hierin na te volgen. Hij gaat er van uit dat niet iedereen dit wil en daarom zegt Hij: Indien iemand achter Mij wil komen.

Wat wil dus de navolging van Christus zeggen: Jezelf verloochenen. Een kruis over het eigen-ik leven.

Omdat Jezus onze oude mens volledig in de dood bracht, wordt deze doding "de doding van Jezus" oftewel "het sterven van Jezus" genoemd.

Wanneer wij dit sterven altijd in ons lichaam omdragen, wordt ook altijd het leven van Jezus in ons lichaam geopenbaard.

We gaan nog een tekst verder in de 2^e Korinthe brief hoofdstuk 4 namelijk vers 11 en 12:

Want voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd, om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare.

Zo ervoeren Paulus en zijn medewerkers het. Er was altijd iets om in de dood te geven. Zo is het ook met ons.

Ook als wij op vakantie gaan, nemen we toch onszelf mee maar verloochenen wij onszelf, dan hebben wij een fijne vakantie. Dan wordt het zo, als in vers 12 staat

Zo werkt dan de dood in ons, doch het leven in u.

Maar als we het allemaal zo hebben, dan werkt in ons

allemaal enerzijds de dood en anderzijds het leven. Hoe goed en fijn wordt een vakantie dan.

En dan gaat vers 13a verder met de woorden: *Maar nu wij dezelfde Geest des geloofs hebben*

Ja, we hebben de Geest des geloofs ontvangen. Want uit onszelf zijn wij onmachtig om zo'n leven te leven maar we verwachten het ook niet van onszelf maar door het geloof ontvangen wij kracht.

Hoe overweldigend groot zijn kracht is in ons die geloven.

Immers, zegt Paulus aan het eind van de 2^e Korinthe brief (13:5):

Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.

Zijn wij er zeker van – door het geloof en niet door het gevoel –

dat Jezus Christus in ons is? Zo niet, dan zijn we verwerpelijk.

Maar zo ja, dan is zijn kracht overweldigend groot aan ons, die dit geloven.

Jezus Christus is in ons; de Geest des geloofs hebben we ontvangen! Nu kunnen wij dit leven leven. Door deze Geest is de liefde Gods in onze harten uitgestort.

We lezen ook in Johannes 12:20 en verder

20 Er waren enige Grieken onder hen, die opgingen om op het feest te aanbidden:

21 Dezen dan gingen tot Filippus, die van Betsaida in Galilea was, en vroegen hem en zeiden: Heer, wij zouden Jezus wel willen zien.

Er waren dus een paar buitenlandse gelovigen op het feest in Jeruzalem die graag de Here Jezus zouden willen zien en spreken. Ze hadden mogelijk

gehoord van Lazarus, die uit de doden opgewekt was.

22 Filippus ging en zeide het aan Andreas; Andreas en Filippus gingen en zeiden het aan Jezus.

Filippus (de toekomstige evangelist) ging hiermee naar Andreas, zijn broer. En zo – samen sterk - gingen ze tot Jezus.

Deze Grieken wilden Jezus zien als iemand, die wonderen en tekenen deed. Maar Jezus wilde Zich niet als zo iemand laten zien. Hij zou verheerlijkt worden door een graankorrel te zijn.

Daar zei Jezus niet: laat die mannen maar komen en dan kunnen ze mijn woorden horen en tekenen en wonderen zien.

Jezus gaf hen in feite meteen een antwoord en gaf het doel aan, waarvoor Hij gekomen was op aarde. Ook voor die heidenen, die Grieken. Er

moest eerst iets belangrijks gebeuren.

23 Maar Jezus antwoordde hun en zeide: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden.

Jezus spreekt er over dat Hij verheerlijkt moet worden. Niet in de zin van: Ik ben de prediker, Ik ben de man van tekenen en wonderen. Nee, zijn verheerlijking was gelegen in de woorden die Hij nu gaat noemen:

24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort.

Hij wilde geen mooie glanzende gouden graankorrel zijn op aarde. Hij wilde onzichtbaar onder de aarde sterven en verdwijnen. Juist door dat te doen zou de graankorrel veel vrucht voortbrengen.

Jezus spreekt niet alleen over Zichzelf. Een lied zegt: Wilt u in de aarde sterven, vruchten dragen voor uw God.

Wie het niet wil, blijft op zichzelf. Een mooie glanzende graankorrel maar kan het leven niet doorgeven. Hij blijft onvruchtbaar. Om in het openbaar vrucht te kunnen dragen, moeten ook wij in het verborgene ons leven geven.

Wie dit leven niet wil, wie niet dagelijks zijn kruis wil opnemen, wie niet dagelijks het sterven van Jezus in zijn lichaam wil omdragen, die blijft op zichzelf.

25 Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwigen leven.

Maar wie zijn eigen-ik leven haat in het leven van alle dag, die zal het bewaren. In Math. 10:39b staat: wie zijn leven verliest om Mijnentwil, die zal het vinden.

26 *Indien iemand Mij wil dienen, hij volge Mij, en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn.*

Wanneer wij dit sterven van Jezus in ons lichaam omdragen in het leven van alledag, dan gaat dit woord, vers 26 in vervulling:

Wil je Mij dienen? Volg Mij dan op deze weg. Waar jij bent, daar vertegenwoordig je Mij en waar Ik ben, daar is mijn dienaar ook.

Indien iemand Mij dienen wil, de Vader zal hem eren.

Het is het meest heerlijke en het meest nuttige en meest zinvolle christenleven wat er is. Dan openbaart zich in ons het leven van Jezus, de vrucht van de Geest.

We herhalen nog even onze kernteksten:

2 Cor. 4:10

Te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare.

Lucas 9:23

Hij zeide tot allen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

Johannes 12:24

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort.

En de kracht tot zo'n heerlijke leven is: Jezus Christus is in ons, zoals 2 Cor. 13:5 noemt:

Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.

Sta in deze heerlijke waarheid:
Jezus Christus is in mij!

En wat zal ons daarbij mogen
begeleiden, zoals in Prediker
8:15 staat?

*Daarom prees ik de vreugde,
omdat er niets beters is voor de
mens onder de zon dan te eten
en te drinken en zich te
verheugen; en dat begeleide
hem bij al zijn zwoegen
gedurende de levensdagen die
God hem geeft onder de zon.*